

Asia: VN/29126/2024

Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi ympäristönsuojelulain muuttamisesta sekä siihen liittyviksi valtioneuvoston asetuksiksi (teollisuuspäästädirektiivi)

Lausunnonantajan lausunto

Yhteenveto kommentteistanne hallituksen esitysluonnoksesta ja asetuseruonnoksista lausuntokoosteen laatimista varten

Vantaan Energia Oy kiittää mahdollisuudesta esittää lausuntonsa luonnoksesta hallituksen esitykseksi sekä siihen liittyviksi valtioneuvoston asetuksiksi.

Vantaan Energia Oy haluaa kuitenkin tuoda esiin huolensa siitä, että ehdotetut velvoitteet ovat tiukempia, mitä päivitetty teollisuuspäästädirektiivi edellyttää ja nyt lausuttavana olevassa esityksessä on päädytty ratkaisuihin, jotka merkittävästi lisäävät toiminnanharjoittajien hallinnollista taakkaa.

Vantaan Energia kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että ehdotukset ovat ristiriidassa pääministeri Orpon hallitusohjelman keskeisten tavoitteiden kanssa, erityisesti hallinnollisen taakan keventämisen, sujuvan luvittamisen sekä EU-lainsäädännön kansallisessa toimeenpanossa vältettävän liisä sääntelyn osalta. Myös nykyinen EU-komissio on asettanut tavoitteeseen EU:n hallinnollisen taakan vähentämisen sekä sääntelyn sujuvoittamisen. Se on julkaissut useita Omnibus-lainsäädäntöpaketteja EU:n kilpailukyvyyn parantamiseksi. Pakettien tavoitteena on yksinkertaistaa ja sujuvoittaa EU:n sääntelyä, erityisesti yritysten raportointivelvoitteiden osalta.

Esitettyssä vaikutusarviossa on todettu, että vaikutukset ympäristöön ovat todennäköisesti vähäisiä ja että tiukimman mahdollisen päästöraja-arvon asettaminen ei välttämättä käytännössä vähennä päästöjä ympäristöön. Näin ollen olisikin erityisen tärkeää harkita millaisessa ympäristölupaprosessissa päästörajatarkastelu tulee tehdä, jotta turhaa hallinnollista työtä voidaan välttää sekä toiminnanharjoittajan että lupaviranomaisen päässä.

Vantaan Energia Oy:n keskeiset muutosehdotukset:

- Kansallista velvoitetta ei tule säätää direktiiviä tiukemmaksi. HE luonnoksessa esitetyillä sanamuodoilla kokonaisuudesta muodostuu direktiivin tarkoittamaa raja-arvojen asettamista huomattavasti tiukempi. Ehdotuksessa 75 §:n 2 momentissa ilmaisu ”tiukimmat mahdolliset päästöarajat” tulisi muokata muotoon ”tiukimmat BAT-tekniikoilla saavutettavissa olevat päästöarajat”, jotta laki vastaisi paremmin direktiivin tarkoitusta ja sanamuotoa.
- Uusia päästörajoiden asettamisperiaatteita tulisi pääsääntöisesti soveltaa vasta kun uudet BAT-päätelmät on laadittu (81§). Kansallisen implementoinnin tulisi noudattaa direktiivin siirtymäsäännöstä, jonka mukaisesti direktiivin päästöjä koskevia vaatimuksia sovelletaan BAT-päätelmien julkaisemisen lisäksi vain toiminnan olennaisesti muuttuessa ja artiklan 21 kohdan 5 mukaisissa tilanteissa, jotka koskevat laitoksen aiheuttamaa merkittävää pilaantumista, toiminnan turvallisuuden takia käyttöönotettavia uusia tekniikoita tai ympäristölaatumien noudattamista. Ehdotettu kansallinen siirtymäsäännös on huomattavasti direktiiviä laajempi, sillä se koskisi kaikkien luvan päivittämistilanteita.
- Säännös koskien 53 § tulisi muotoilla direktiivin sanamuotoa vastaavasti eli parhaan käytettävissä olevan tekniikan sisältöä arvioitaessa on otettava huomioon ”Päästöjen kokonaisympäristövaikutuksen, myös biodiversiteetivaikutuksen, ehkäisyn ja minimoinnin tarve”.
- Asettaessa direktiivilaitoksen lupamääräyksiä tulee ottaa huomioon jätevedenpuhdistamon toiminnanharjoittajan näkemys. Tämän velvollisuuden tulisi käydä selkeästi ilmi myös 67 §:stä ja sen perusteluista, jotta säännöksen tulkintaa koskevilta epäselvyyksiltä vältytään tulevaisuudessa.
- Vantaan Energia näkee esitetyn vaikutusarvioinnin kohtuullisen kevyenä. Uusilla säädöksillä todistustaakka koskien tiukimpien saavutettavissa olevien päästörajoiden saavuttamista lupavelvollisella laitoksella ja jää kokonaan toiminnanharjoittajalle. Arviointiin ei ole yhtenäisiä ohjeita, joten eri laitosten arvioinnit voivat olla hyvinkin erilaisia. Säädösmuutokset aiheuttavat lisätyötä lupaviranomaiselle. Tämä voi aiheuttaa lupahakemuksen käsittelyprosessiin viivästymistä. Säädösten vaikutusta lupaprosessin käsittelyaikoihin ei ole käsitelty esityksessä. Esityksessä ei ole myöskään arvioitu esitetyn täytäntöönpanon taloudellisia vaikutuksia.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 5–67 § sekä niiden perusteluihin

Parhaan käyttökelpoisen tekniikan arviointi (53 §)

Yleisiin BAT:n arviointiperusteisiin lisättäisiin kohtia liittyen erityistä huolta aiheuttaviin aineisiin, veden laatuun ja kulutukseen, ympäristötehokkuuden parantamiseen, raaka-aineiden ja veden uudelleenkäyttämismahdollisuuksiin, ilmastonmuutoksen torjuntatoimenpiteisiin, luonnonmonimuotoisuuden turvaamiseen sekä digitaalisten ratkaisujen kehitykseen. Pykälän perusteluiden mukaan muutoksilla täytäntöönpanon IED:n liitteeseen III tehdyt muutokset.

Vantaan Energia esittää, että pykälän perusteluissa todettaisiin selkeämmin, että direktiivilaitosten tapauksessa paras käyttökelpoinen tekniikka määritellään perustuen BAT-päätelmiin eikä säännös lähtökohtaisesti tule direktiivilaitosten lupaharkinnassa suoraan sovellettavaksi.

Kohdassa 9) mainitaan ”vaikutukset ympäristöön sekä toimenpiteet päästöjen vaikutusten ehkäisemiseksi mukaan lukien luonnon monimuotoisuuden turvaaminen”. Vantaan Energia esittää, että säännös muotoillaan direktiivin sanamuotoa vastaavasti eli parhaan käytettävissä olevan tekniikan sisältöä arvioitaessa on otettava huomioon ”Päästöjen kokonaisympäristövaikutuksen, myös biodiversiteettivaikutuksen, ehkäisyn ja minimoinnin tarve”. Tästä muotoilusta käy selkeämmin ilmi, että kyse on nimenomaan päästöjen kokonaisympäristövaikutusten ml. luonnon monimuotoisuudelle aiheutuvien vaikutusten minimoimisesta. HE luonnoksessa ehdotetun pykälän sanamuoto laajentaa direktiivin mukaista veloitetta ja on sitä epäselvempi erityisesti luonnon monimuotoisuuden turvaamisen osalta. Luonnon monimuotoisuuden turvaaminen ympäristönsuojelulain (527/2014) mukaisen lupaharkinnan yhteydessä itsenäisenä tavoitteena on ongelmallinen ja säännöksen epäselvä muotoilu on omiaan aiheuttamaan epäselvyyttä eri säädösten soveltamisalassa. Lisäys luonnon monimuotoisuuden huomioimisesta luo epäselvyyttä sen suhteen, mitä vaatimuksia sillä asetetaan tekniikoiden valinnalle. Nykyiset BAT-päätelmät eivät käsittele luonnon monimuotoisuuteen liittyviä asioita lainkaan.

Mikäli säännöksen sanamuodossa päätetään poiketa direktiivin muotoilusta, Vantaan Energia esittää, että HE:n perusteluissa avattaisiin sitä, että ympäristö-luvassa ei voida antaa suoraan lupamääräyksiä liittyen luonnon monimuotoisuuteen tai muihin luontokysymyksiin, joilla ei ole liityntää päästöihin

67§ Määräykset viemäriin johdettavista jätevesistä

Ehdotetun 67 §:n mukaan ”Asetettaessa direktiivilaitoksen lupamääräyksiä 75 §:n 2 momentin mukaisesti on varmistettava, että ympäristön pilaantuminen ehkäistään vähintään yhtä tehokkaasti kuin käsiteltäessä jätevedet erillisessä jätevedenpuhdistamossa, että jäteveden johtaminen ei haittaa jätevedestä peräisin olevien materiaalin tai energian talteenottoa tai uudelleen käyttöä, ja että jätevesien johtaminen ei vaaranna 9 §:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamista”. Perustelujen mukaan erillisellä jätevedenpuhdistamolla tarkoitettaisiin muuta kuin yhdyskuntajätevedenpuhdistamoa tai teollisuuslaitosten yhteispuhdistamoa.

Tällä hetkellä useimmissa BAT-päätelmissä on määritelty päästörajat erikseen suoraan vesistöön johdettaville päästöille ja erikseen muulle kuin laitoksen omalle jätevedenpuhdistamolle, esim. kunnalliselle jätevedenpuhdistamolle. Vantaan Energia ymmärtää ehdotuksen tavoitteen, mutta toteaa, että uudistuksen edellyttämä toiminnanharjoittajan selvitys epäsuorien jätevesipäästöjen vaikutusten todistamisesta luotettavasti ympäristölupaprosessissa on vaikeaa. Tyypillisesti teollisuuslaitosten jätevedet johdetaan kunnalliseen viemärijärjestelmään, jossa ne sekoittuvat muun jäteveden kanssa. Tällöin teollisuuslaitoksen jätevedet vaikuttavat vesistöön johdettaviin päästöihin osana koko jätevesivirtaa, eivätkä suoraan. Yksittäisellä toiminnanharjoittajalla ei ole valmiuksia tai mahdollisuuksia selvittää, miten muiden toimijoiden jätevesikuorma ja jätevesien yhteisvaikutukset vaikuttavat puhdistusprosessiin. Edellä mainittujen yhteisvaikutusten selvittäminen

kyseessä olevassa prosessissa tulee olla jätevedenpuhdistamon toiminnanharjoittajan vastuulla. Vaikutus ympäristöön ja purkuvesistöön koostuu kuitenkin kokonaisjätevesivirran vaikutuksesta.

IED:n päivitetystä 15 artiklan 1 kohdassa todetaan, että päästöraja-arvojen määrittäminen toteutetaan jätevedenpuhdistamon toiminnanharjoittajan kuullen. Ympäristönsuojeluasetukseen ehdotetaan lisättävän (12§) vaatimus jätevedenpuhdistamon toiminnanharjoittajan kuulemisesta. Jätevedenpuhdistamisen toiminnanharjoittajan kuulemisella tulisi olla riittävä painoarvo ympäristöluvan määräysten asettamisessa, koska heillä on paras tietämys jätevedenpuhdistuslaitoksen toiminnasta, puhdistuskapasiteetista ja ympäristövaikutuksista. Nykyinen olemassa oleva käytäntö eli teollisuusjätevesisopimus tulisi olla riittävä teollisuuslaitokselta johdettavan jäteveden laadun varmistamiseksi jatkossakin ympäristöluvan ehtojen asettamisessa. Vantaan Energia ehdottaa, että asettaessa direktiivilaitoksen lupamääräyksiä tulee ottaa huomioon jätevedenpuhdistamon toiminnanharjoittajan näkemys. Tämän velvollisuuden tulisi käydä selkeästi ilmi myös 67 §:stä ja sen perusteluista, jotta säännöksen tulkintaa koskevilta epäselvyyksiltä vältytään tulevaisuudessa.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 72–82 a § sekä niiden perusteluihin (7 luku Direktiivilaitoksen lupaharkinta)

Päästöjä koskevien raja-arvojen asettamiseen esitetty muutos on yksi keskeisimmistä muutoksista lakiin. Päästörajojen asettaminen tulisi jatkossa tehdä alle olevien lainkohtien mukaan:

Esityksen 75 §:n 2 momentti: ”Päästöille on ympäristöluvassa määrättävä tiukimmat mahdolliset päästöraja-arvot siten, että päästörajoja määrättäessä otetaan huomioon päätelmien päästötason koko vaihteluväli ja varmistetaan, että päätelmien päästötasoja ei ylitetä laitoksen normaaleissa toimintaolosuhteissa.”

Esityksen 77 §:n 1 momentti: ”Edellä 75 §:n 2 momentin nojalla määrättävien päästöjen raja-arvojen asettamista varten toiminnanharjoittajan on arvioitava mahdollisuus saavuttaa päästötason vaihteluvälin alhaisin lukuarvo ja arvioitava tiukin mahdollinen päästötaso, joka laitoksessa voidaan saavuttaa parhaita käyttökelpoisia tekniikoita käyttämällä. Edellä esitetyissä arvioissa toiminnanharjoittaja voi ottaa huomioon toiminnan vaikutukset ympäristöön kokonaisuutena. Toiminnanharjoittajan on esitettävä arviot päästöraja-arvojen asettamista koskevan hakemuksen liitteenä.”

Vantaan Energia katsoo, että kansallista velvoitetta ei tule säätää direktiiviä tiukemmaksi. HE luonnoksessa esitetyillä sanamuodoilla kokonaisuudesta muodostuu direktiivin tarkoittamaa raja-arvojen asettamista huomattavasti tiukempi. Ehdotetussa 75 §:n 2 momentissa ilmaisu ”tiukimmat mahdolliset päästö-raja-arvot” tulisi muokata muotoon ”tiukimmat BAT-tekniikoilla saavutettavissa olevat päästöraja-arvot”, jotta laki vastaisi paremmin direktiivin tarkoitusta ja sanamuotoa. Direktiivi (15 artikla 3 kohta) ei edellytä tiukempia mahdollisia päästö-raja-arvoja, vaan tiukimpia päästöraja-arvoja, jotka voidaan saavuttaa soveltamalla parasta käytettävissä olevaa

tekniikkaa. HE luonnoksessa käytetty muotoilu ”tiukimmat mahdolliset” ei ota myöskään huomioon BAT-tekniikkaan sisältyvää teknis-taloudellista saavutettavuutta toisin kuin direktiivi. Direktiivin tarkoitus eli se, että päästöraja-arvot tulee asettaa teknis-taloudellisesti saavutettavissa ole-valle tasolle, käy selkeästi ilmi myös direktiivin englanninkielisestä kieliversiosta. Direktiivin 15 artiklan 3 kohdassa käytetään ilmaisua ”the strictest achievable emission limit values by applying BAT in the installation” eli sanamuoto viittaa nimenomaan ”saavutettavissa olevaan” (ei ”mahdolliseen”) sekä BAT-tekniikkaan.

Myös ehdotetun 77 §:n 1 momentin sanamuoto ”mahdollisuus saavuttaa päästötasojen vaihteluvälin alhaisin lukuarvo ja arvioitava tiukin mahdollinen päästö-taso” on direktiiviä tiukempi. Direktiivin 15 artiklan 3 kohdan mukaan ”Päästöjen raja-arvojen on perustuttava toiminnanharjoittajan BAT-päästötasojen koko vaihteluvälistä tekemään arviointiin, jossa analysoidaan mahdollisuutta saavuttaa BAT-päästötasojen vaihteluvälin tiukimmat vaatimukset ja osoitetaan paras ko-konaistehokkuus, joka laitoksessa voidaan saavuttaa soveltamalla BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, ottaen huomioon mahdolliset kokonaisympäristövaikutukset”. Direktiivin englanninkielisestä versiosta käy ilmi, että arvion tulee perustua ”analysing the feasibility of meeting the strictest end of the BAT-AEL range”. Feasibility viittaa yleisesti arviointiin siitä, ovatko tiukimmat päästöraja-arvot teknis-taloudellisesti järkevästi saavutettavissa. Direktiivi korostaa lisäksi ilmaisulla ”demonstrating the best overall performance [...] having regard to possible cross-media effects” sitä, että arvioinnissa sallitaan kokonaisympäristövaikutusten ohella myös laajempi tarkastelu päästörajojen asettamisessa.

Edellä todettuun nähden momentti tulisi muokata kuulumaan direktiivin sana-muotoa mukaillen seuraavasti: ”Edellä 75 §:n 2 momentin nojalla määrättävien päästöjen raja-arvojen on perustuttava toiminnanharjoittajan BAT-päästötasojen koko vaihteluvälistä tekemään arviointiin, jossa arvioidaan BAT-päästötasojen vaihteluvälin tiukimpien vaatimusten toteuttamiskelpoisuutta ja osoitetaan paras kokonaistehokkuus, joka laitoksessa voidaan saavuttaa soveltamalla BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, ottaen huomioon mahdolliset kokonaisympäristövaikutukset. Toiminnanharjoittajan on esitettävä arviot päästöraja-arvojen asettamista koskevan hakemuksen liitteenä.”

Ehdotetun 78 §:n mukaan ”Lievempien päästöraja-arvojen edellytykset on arvioitava uudelleen, kun lupa tarkistetaan 80 ja 81 §:n perusteella tai kun lupaa muu-tetaan 89 §:n perusteella lukuun ottamatta yksinomaan 59 §:ssä tarkoitettua va-kuutta koskevan lupamääräyksen muuttamista koskien”. Vantaan Energia ehdot-taa, että säännöksen sanamuoto säilytetään nykyisellään eli muodossa: ”Lie-veimpien päästöraja-arvojen edellytykset on arvioitava uudelleen, kun lupa tarkis-tetaan 80 ja 81 §:n perusteella tai kun lupaa muutetaan 89 §:n 2 momentin 1, 3 tai 5 kohdan perusteella”. Lievempien päästöraja-arvojen tarkistamisen edellytyksien rajaaminen nykyistä vastaavasti on perusteltua, sillä erityisesti 89 §:n 1 momentin mukaiset toiminnan harjoittajan aloitteesta vireille tulevat ympäristöluvan muutokset ovat usein hyvin suppeita ja niissä voidaan hakea muutoksia esimerkiksi vain yksilöityihin lupamääräyksiin, joilla ei ole mitään liityntää lievempiin päästöraja-arvoihin. Lievempien päästöraja-arvojen edellytysten uudel-leen arviointia ei ole perusteltua laajentaa tällaisiin tilanteisiin. Toisin kuin HE luonnoksessa esitetään, direktiivin 15 artiklan 5 kohta tai 21 artikla ei edellytä uudelleen arviointia yleisesti silloin, kun

toiminnanharjoittaja hakee lupaan muutosta eikä kyse ole 21 artiklan 5 kohdassa tarkoitettusta tilanteista.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 85 a–85 c § sekä niiden perusteluihin (tietopalvelut)

Ei kommenttia

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 110 a–110 e § sekä niiden perusteluihin (direktiivieläinsuojat)

Ei kommenttia

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 123–212 § sekä niiden perusteluihin

Ei kommenttia

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykälään 232 b § ja siirtymäsäännöksiin sekä niiden perusteluihin

Esityksen siirtymäsäännöksen mukaan olemassa oleviin laitoksiin sovellettaisiin päästörajoiden asettamista koskevia uusia pykälää viimeistään 1.9.2036. Näitä pykälää sovellettaisiin kuitenkin aiemmin, jos laitoksen lupaa muutetaan toiminnan olennaista muutosta koskevan 29 §:n perusteella, uusien päätelmien vuoksi 81 §:n perusteella tai 89 §:n perusteella lukuun ottamatta yksinomaan vakuutta koskevaa muutosta.

Päästörajoiden asettamisen periaatteet muuttuvat ehdotuksen myötä perusteellisesti. Vantaan Energia katsoo, että uusia päästörajoiden asettamisperiaatteita tu-lisi pääsääntöisesti soveltaa vasta kun uudet BAT-päätelmät on laadittu (81§), joissa voidaan huomioida direktiivin uudet säännökset ja ohjeistus. Olemassa olevat päätelmät eivät ole laadittu uusien säännösten mukaisesti ja niiden soveltuvuus on osittain heikko. Mikäli päästörajoiden tarkistamista tehdään ennen uusien BAT-päätelmien saatavuutta, joudutaan vastaavaan päästörajatarkasteluun uudestaan, kun uudet päätelmät ovat saatavilla. Energiateollisuudessa on pitkälti käytössä BAT-tekniikat päästöjen vähentämisessä. Vantaan Energia arvioi, että päästöjä ei voida nykyisillä BAT-tekniikoilla vähentää enempää kuin mitä tällä hetkellä vähennetään. Osa päästöparametrien pitoisuuksista alittavat toki reilusti BAT-päästötasot. Näin ollen päästörajatarkastelut nykyisten BAT-päätelmien avulla, kun ympäristölupaa tarkistetaan eivät tule muuttamaan pääs-töjen reaalista määrää tai niiden vaikutuksia ympäristöön.

Kansallisen implementoinnin tulisi noudattaa direktiivin siirtymäsäännöstä, jonka mukaisesti direktiivin päästöjä koskevia vaatimuksia sovelletaan BAT-päätelmien julkaisemisen lisäksi vain toiminnan olennaisesti muuttuessa ja artiklan 21 kohdan 5 mukaisissa tilanteissa, jotka koskevat laitoksen aiheuttamaa merkittävää pilaantumista, toiminnan turvallisuuden takia käyttöönotettavia uusia tekniikoita tai ympäristölaatunormien noudattamista. Ehdotettu kansallinen siirtymäsäännös on huomattavasti direktiiviä laajempi, sillä se koskisi kaikkia luvan päivittämistilanteita. Etenkin 89 § mukaiset ympäristöluvan muutokset voi-vat olla hyvin suppeita ja ne voidaan yksilöidä koskemaan vain tiettyjä ympäristöluvan määräyksiä ja ne eivät välttämättä käsittele ollenkaan päästöjä ilmaan tai päästöarvoja. Tämä voi johtaa tilanteeseen, jossa pienten tarkoituksen-mukaisten

muutosten hakeminen ympäristölupiin estyy sen vuoksi, että tämä käynnistäisi luvan laajemman tarkistamisen. Vantaan Energia esittää, että siirtymäsäännöksestä poistetaan ympäristöluvan tarkistaminen 89 §:n perusteella kokonaan tai ainakin säännöksen 1 momentin eli luvan hakijan aloitteesta tapahtuvan muuttamisen osalta.

Kommenttinne vaikutusarviointeihin (HE-luonnoksen luku 4.2 Pääasialliset vaikutukset)

Vantaan Energia näkee esitetyn vaikutusarvioinnin kohtuullisen kevyenä. Uusilla säädöksillä todistustaakka koskien tiukimpien saavutettavissa olevien pääs-törajojen saavuttamista lupavelvollisella laitoksella ja jää kokonaan toiminnanharjoittajalle. Arviointiin ei ole yhtenäisiä ohjeita, joten eri laitosten arvioinnit voi-vat olla hyvinkin erilaisia. Lisäksi esimerkiksi jätevoimalaitoksella voi olla päästörajoja 10–20 eri parametrille (mm. typenoksidit, elohopea) ja päästörajan asetta-mista varten perustelut tulee tehdä jokaiselle päästöparametrille, jolle on asetettu päästöraja-arvo.

Säädösmuutokset aiheuttavat lisätyötä lupaviranomaiselle. Tämä voi aiheuttaa lupahakemuksen käsittelyprosessiin viivästymistä. Säästösten vaikutusta lu-paprosessin käsittelyaikoihin ei ole käsitelty esityksessä. Suomessa ympäristölupaprosessit ovat jo pitkiä, jolla on jo nyt arvioitu olevan vaikutusta teollisuuden investointihalukkuuteen. Esityksessä ei ole myöskään arvioitu esitetyn täytäntöönpanon taloudellisia vaikutuksia.

Esitetystä vaikutusarviossa on todettu, että vaikutukset ympäristöön ovat toden-näköisesti vähäisiä ja että tiukimman mahdollisen päästörajaarvon asettaminen ei välttämättä käytännössä vähennä päästöjä ympäristöön. Näin ollen olisikin erityisen tärkeää harkita millaisessa ympäristölupaprosessissa päästörajatarkas-telu tulee tehdä, jotta turhaa hallinnollista työtä voidaan välttää sekä toiminnan-harjoittajan että lupaviranomaisen päässä.

Muut kommenttinne hallituksen esityksen yleisperusteluihin (luvut 1–12, lukuun ottamatta lukuja 4.2 Pääasialliset vaikutukset ja 7 Säännöskohtaiset perustelut)

Ei kommenttia

Kommenttinne ympäristönsuojelusta annettuun valtioneuvoston asetukseen ehdotettuihin muutoksiin

Ei kommenttia

Kommenttinne ehdotettuihin muihin asetusmuutoksiin: valtioneuvoston asetus suurten polttolaitosten päästöjen rajoittamisesta, valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta ja valtioneuvoston asetus titaanidioksidia tuottavien laitosten ympäristönsuojeluvaatimuksista

Ei kommenttia

Menettely niiden kunnan ilmoitusmenettelyssä olevien eläinsuojien osalta, jotka jatkossa kuuluisivat teollisuuspäästädirektiivin soveltamisalaan: hallituksen esitysluonnoksessa on esitetty, kyseiset eläinsuojat siirtyisivät valtion lupamenettelyn piiriin, jolloin menettely olisi yhdenmukainen kaikille

teollisuuspäästädirektiivin soveltamisalassa oleville eläinsuojille. Vaihtoehtoisena ratkaisuna voisi olla kyseisten eläinsuojien jääminen kunnan ilmoitusmenettelyn piiriin tai kaikkien direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eläinsuojien siirtäminen valtion ilmoitusmenettelyn piiriin. Mikä olisi teidän kantanne asiaan ja perustelut kannallenne?

Ei kommenttia

Luomala Juha
Vantaan Energia Oy